

Informatiu de l'Alt i Baix Penedès

Germanor, 3 - Tel. 93 890 24 55 - Fax 93 817 16 25
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS

E-correu: noticiari@lafura.cat
agenda@lafura.cat
exposicions@lafura.cat
bustia@lafura.cat
lafura@lafura.cat
llavordelletes@lafura.cat

Exemplar gratuït

Edita: Penedès Edicions S.L. - NIF B58101536

Editor Delegat: Alfons Udina

Consell Editorial:

Guillem Bel, Marga Carceller, Francesc Murgadas,
Joan Rovira, Núria Udina, Alfons Udina i Jordi Valls

Consell de Redacció:

Guillem Bel, Marga Carceller, Meritxell Vila, Fina
Martínez, Jaume Plans, Núria Udina i Alfons Udina

Seccions:

Roser Ferrer (Dossier); Jaume Plans i Meritxell
Vila (Noticiari i Esports); Fina Martínez i Núria
Udina (Agenda); Anna Balaguer, Eva Berenguera,
Teresa Escofet i Helena Ribas (Cinema, televisió,
exposicions, urgències)

Col·laboradors:

Ramon Arnabat, Pilarín Bayés, Frederic Cuscó, Jordi
Cuyàs i Antoni Ribas

Serveis:

Guillem Bel i Helena Ribas (Disseny); Anna
Balaguer i Teresa Escofet (Correcció); Arnau Udina
(Informàtica); Salvador Cantí, Santiago Mata,
José Suárez i Jaume Várias (Distribució); Carmen
Serrano (Manteniment)

Administració:

Natàlia Garcia (El lector anuncia); Joan Marimon,
Pere Domènech, Emili Luque i Miguel Àngel
González-Nuevo (Gestió comercial); Lúcia Recasens
(Comptabilitat)

Publicitat:

NEXOS INICIATIVES I SERVEIS, S.A.
Carrer Germanor, 3 - Apartat de Correus 244
Telèfon 93 890 24 55 - Fax 93 817 16 25
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS
E-correu: publicitat@agencianexos.com

Fotocomposició i muntatge:

PEDICSA (Penedès Edicions, S.L.)
Telèfon 93 890 24 55

Impress a:

Indugraf Offset, S.A. - Telèfon 977 29 64 77

Dipòsit legal: B-16.850-82

Mitjana de difusió controlada per

27.477 exemplars setmanals

segons acta de control del 28/02/2008 per al període
gener-desembre 2007.

72.000 lectors

Audiència mesurada pel

**BARÒMETRE DE LA COMUNICACIÓ
I LA CULTURA (Onada: juny 2008)**

**Distribució gratuïta als 203 forns de pa dels 41
municipis de l'Alt i el Baix Penedès:** Albinyana, l'Arboç,
Avinyonet del Penedès, Banyeres del Penedès, Bellvei,
la Bisbal del Penedès, Bonastre, les Cabanyes, Calafell,
Castellat i la Gornal, Castellví de la Marca, Cunit, Font-
rubi, Gelida, la Granada, la Joncosa del Montmell, Llorenç
del Penedès, Masllorenç, Mediona, Olerdola, Olesa de
Bonesvalls, Pacs, el Pla del Penedès, Pontons, Puigdàlber,
Santa Fe del Penedès, Santa Margarida i els Monjos, Santa
Oliva, Sant Cugat Sesgarrigues, Sant Jaume dels Domenys,
Sant Llorenç d'Hortons, Sant Martí Sarroca, Sant Pere de
Riudebitlles, Sant Quintí de Mediona, Sant Sadurn d'Anoia,
Subirats, Torrelavit, Torrelles de Foix, el Vendrell, Vilafranca
del Penedès i Vilobí del Penedès.

**I a Cabrera d'Anoia, Capellades, els Hostalets de Pierola,
la Llacuna, Masquefa, Piera, la Torre de Claramunt i Vallbona
d'Anoia, de la comarca d'Anoia.**

**I a Canyelles, Cubelles, Olivella i Sant Pere de Ribes, de
la comarca del Garraf.**

Membre de:

 acpg associació catalana
de la premsa gratuïta

El nou curs

Comença el nou curs. A tots els nivells. Fins i tot al ciutadà de peu, els anuncis li parlen de noves maratons que comencen el setembre i que cal enfocar degudament preparat per poder tenir èxit. Però l'escola, si més no aquests dies, focalitza el tema. Amb els llibres, les motxilles per ficar-los, les bates per no embrutar-nos de fang... i les noves tecnologies. Cada curs, i la cosa ja comença a ser un punt repetitiva, els missatges que ens arriben parlen de més professors, més centres i, sobretot, més noves tecnologies que, en teoria, han de fer els nois i les noies més savis, més motivats i més pacífics. Després, encara que això no sigui fins al mes de maig o juny, vénen els informes PISA, els baròmetres de satisfacció o les notícies magnificades que, posant les coses al seu lloc, solen qüestionar si aquestes noves tecnologies són tan bones com sembla o, afinant l'anàlisi, si els professionals que les utilitzen en treuen tot el rendiment possible.

Alguna cosa semblant, però, podríem dir en molts altres camps. Perquè tampoc allí sembla que les noves tecnologies donin massa fruit. Ni els carnets retirats impedeixen seguir conduint ni els ordinadors agiliten la justícia. Als Parlaments, ses senyories tenen tots ordinador i accés a internet. Malgrat això, les seves opinions són més secretes que mai. Abans encara hi havia l'esperança que, en un moment de sinceritat, el polític confessés alguna errada. Ara es limiten a remetre't a la web, deixant pel cap de files la lluita amb el periodista inquisitiu o l'opositor de tertúlia. I la declaració. Amb la tranquil·litat de saber que, si resulta compromesa, podrà ser rectificada des de la pròpia web per qui tingui més autoritat. Un segon exemple. Hisenda ens envia el programa PADRE que ens permet fer la nostra declaració de renda però, en canvi, és incapaç de regalar-nos un petit programa de simulació que permeti al ciutadà calcular el finançament de Catalunya en base al pressupost estatal. Abans, aquest ocultisme tenia certa lògica. Els pressupostos de l'estat o les xifres de RTVE eren pàgines i pàgines de números i taules on hom es perdia fent sumes i restes a mà. Però avui, qualsevol amb mínims coneixements de full de càlcul pot calcular l'increment del preu del petroli o la inflació. A partir de les dades oficials o de la seva pròpia experiència. Sense esperar a que el telenotícies oficial certifiqui la veritat oficial que el govern ha maquillat i retocat per posar-ho sota els focus. Per tant, no ens enganyem, el que hi ha és por que la gent conegui la veritable veritat.

Un fet similar s'està donant a l'escola amb les noves tecnologies. Tothom es declara partidari d'elles però, en el fons, es detecta fàcilment una certa mal·fiança. Probablement, no perquè les noves tecnologies siguin dolentes, sinó perquè permeten verificar allò que el professor afirma des de la seva càtedra, relliscades incloses. Avui, com ahir, hom pot afirmar qualsevol cosa des de la llibertat de càtedra. Però la xarxa permet a l'alumne responsable contrastar-ho amb dos o tres cops de ratolí. Sense necessitat de passar per la biblioteca, consultar voluminoses enciclopèdies i remenar arxius immensos. I això és el que espanta de les noves tecnologies. Per això, qui no està massa segur del que diu, intenta desprestigiar-les. Quin problema hi ha que es publiquin les xifres del finançament si no és la por d'haver fet malament els càlculs? Quin problema hi ha en dir la veritat d'una negociació si no és la por que es vegi que de negociació n'hi ha molt poca? Que es demostrï que, qui se les dona de mestre, a l'hora de preparar els apunts, copia un tractat del segle XVIII o escolta Alfonso Guerra en comptes de consultar la Wikipèdia o preguntar al poble.